611/01

Den 22. januar 2001 blev i sag nr. 53.384:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via sit medlemskab af HK er omfattet af en ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved HK over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens gener må henføres til en bestående sygdom.

Sagen har været forelagt det mellem selskabet og HK oprettede fællesnævn, som i skrivelse af 5/1 2000 til klageren har anført: "Ved skadeanmeldelse – modtaget af ALKA forsikring den 6. juli 1999 – anmeldte De, at De var kommet til skade den 3. februar 1998, da De var faldet. Af begyndelsesattesten fra læge R.H. 1. juli 1999 fremgik det, at De var faldet i glat føre, og havde slået venstre hånd, hvilket medførte smerter, og yderligere havde medført en blodprop i ve. vena subclavis (venstre halsvene). ALKA forsikring meddelte ved brev af 8. juli 1999, at selskabet havde bedt N. Sygehus om de lægelige oplysninger, og når disse var modtaget, ville De høre nærmere fra selskabet. Da ALKA forsikring havde modtaget oplysningerne, meddelte selskabet ved brev af 24. august 1999, at man ville indhente yderligere oplysninger fra M. Kommune. Det fremgik af de modtagne oplysninger, at De havde opsøgt skadestuen på Amtssygehuset i N. den

8. februar 1998 med et ødem (hævelse) på venstre side af halsen, hvorfor De blev indlagt og undersøgt og udskrevet dagen efter. Der blev efterfølgende foretaget diverse ambulante undersøgelser og kontroller, og efter en CT scanning den 8. april 1998 på Centralsygehuset i Nykøbing F. konstateredes venethrombose i ve. v. subclavia (blodprop i venstre halsvene), og De blev sat i AK-behandling. Fornyet scanning den 21. juli 1998 viste fortsat thrombedannelse, og da De i november 1998 fortsat havde gener, og thromben endnu var til stede, blev De henvist til Rigshospitalets karkirurgiske afdeling til vurdering. Ved vurderingen hos karkirurgerne og E.L. blev det konstateret, at De havde en defekt i koagulationssystemet (blodets størkningssystem), som disponerede til blodpropper, og derfor havde øget risiko for blodpropper, hvorfor De skulle være i livslang AK-behandling. Efter at have modtaget og gennemgået oplysningerne og forelagt disse for selskabets lægekonsulent, meddelte ALKA forsikring ved brev af 17. september 1999, at der desværre ikke kunne ydes erstatning for Deres tilskadekomst, idet det fremgik, at De allerede før ulykken havde tendens til blodpropdannelser, og forsikringen i henhold til betingelsernes afsnit 6 punkt a ikke dækkede ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag var sygdom eller sygdomsanlæg. Ligesom en forværrelse af et ulykkestilfældes følger, som var udløst af sygdom, ikke kunne dækkes på forsikringen. Deres klage er herefter modtaget af det fælles nævn, som har følgende bemærkninger: Ulykkesforsikringen dækker: 'Legemsbeskadigelse som følge af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade', jfr. forsikringsbetingelsernes afsnit 2 punkt a. Denne definition af et ulykkestilfælde skal være opfyldt for, at en skade kan betragtes som et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand, og de gener, skadelidte har, skal være en direkte følge af ulykkestilfældet, for at berettige til erstatning fra forsikringen. Den sikrede har – efter almindelige regler – bevisbyrden, for rigtigheden af det krav han/hun gør gældende mod selskabet, hvilket vil sige, at den der rejser et krav om erstatning, må bevise eller i hvert fald sandsynliggøre kravets eksistens. Når der er sket et ulykkestilfælde, som ovenfor defineret, er der i henhold til betingelsernes afsnit 6 dog visse undtagelser, der ikke dækkes på forsikringen. I afsnit 6 punkt a er det anført, at forsikringen ikke dækker: 'Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg. Ligeledes er undtaget forværring af et ulykkestilfældes følger forvoldt af sygdom, medmindre det lægeligt kan bevises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen'. De gener skadelidte har, skal med andre ord, være en direkte følge af

ulykkestilfældet, for at berettige til erstatning fra forsikringen, hvorfor gener, hvis årsag er en bestående skade/sygdom, ikke kan lægges til grund for erstatningsudbetaling. Behandlingen af Deres skadeanmeldelse vil – som nævnt i indledningen – nu blive genoptaget med henblik på at indhente en speciallægeerklæring som grundlag for den endelige bedømmelse, og sagen vil blive returneret til ALKA forsikrings skadeafdeling, som vil sørge for det fornødne."

Den i skrivelsen nævnte speciallægeerklæring har bl.a. følgende indhold: "Resume af sygehistorien: Tidligere fuldstændig rask kvinde, indkom til skadestuen d. 08.02.98 pga. hævelse på ve. side af halsen. Pt. berettede ved indlæggelsen, at hun tirsdag d. 03.02. 98 var faldet under en gåtur. Oplevede ikke nogle umiddelbare begrænsninger efter faldet. Ved indlæggelsen noteres en moderat hævelse på venstre side af halsen, øget venetegning noteres efterfølgende svarende til mamma, venstresidige thorax, skulderregion og overarm. CT-skanning udført 08.04.98 viste følgetilstand efter trombedannelse i vena subclavia på venstre side med delvis re-kanalisering, men fortsat besværliggjort flow med fyldning af kutane vener. Herefter er patienten startet antikoagulationsbehandling. Ved klinisk kontrol i juli 1998 besværes patienten af ødemtendens af venstre arm og nedsat arbejdsevne noteres. CT-skanning gentages i juli 1998 og igen påvises stort kollateralt kredsløb og stadig ikke re-kanalisering af trombosestedet. I oktober 1998 er patienten stadig ikke arbejdsfør, kan kun anvende venstre arm til lettere gøremål, efter et par timers let arbejde er tyngdefornemmelsen så udtalt, at hun er ude af stand til at fortsætte arbejdet. CT-skanningen gentages atter i nov. 1998, hvor der stadig ikke er nogen re-kanalisering af tromben, men endnu mere veludviklet kollateralt kredsløb forbi det tromboserede sted. Koagulationsudredning konkluderer, at patienten er heterozygot for faktor V mutation (Leiden mutation), og at dette medfører en permanent øget risiko for tromboemboli, og livslang AK-behandling er at anbefale."

På baggrund heraf har selskabet fastholdt sin afgørelse.

I klageskrivelsen af 14/6 2000 til nævnet har klageren anført: "Da ulykken skete var jeg rask og er derfor ikke enig i afslaget fra ALKA, jeg var ikke bekendt med at jeg var arveligt disponeret for blodpropper."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**AFSNIT 2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN: A.** Legemsbeskadigelse som følge af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade. ... **AFSNIT 6 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE: A.** Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg. Ligeledes er undtaget forværrelse af et ulykkestilfældes følger forvoldt af sygdom, med mindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen."

Nævnet udtaler:
Efter de oplysninger, der er forelagt nævnet, finder nævnet at måtte lægge til grund, at hovedårsagen til klagerens gener må henføres til en sygelig tilstand og ikke det af klageren anmeldte ulykkestilfælde. Når henses til den ovenfor citerede undtagelsesbestemmelse i forsikringsbetingelserne finder nævnet derfor ikke at kunne kritisere, at selskabet med henvisning hertil har afvist at yde klageren forsikringsdækning for følgerne af ulykkestilfældet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand